

Podľa druhého odvolacieho dôvodu Athinaïki Techniki tvrdí, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nerozhodol o otázke predloženej v súvislosti so zneužitím právomocí. Komisia totiž nevzala sporné rozhodnutie spať, aby dodržiavala zásadu zákonnosti, ale aby predišla preskúmaniu zo strany súdu Spoločenstva.

Po tretie, v rozpore s tým, čo bolo uvedené v napadnutom uznesení, odvolateľ tvrdí, že má naďalej záujem na vynesení rozsudku zrušujúcom sporné rozhodnutie Komisie. Dôsledky Komisiou uskutočneného späťvzatia dotknutého aktu by sa totiž nemali obmedziť len na opätovné začatie konania o predbežnom preskúmaní. Z rozsudku o zrušení aktu by Komisii vyplynula povinnosť buď začať konanie o formálnom preskúmaní štátnej pomoci, alebo vyzvať dotknutý členský štát, aby zrušil alebo zmenil predmetnú pomoc. Súd prvého stupňa sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že jediným dôsledkom zrušenia napadnutého rozhodnutia bola povinnosť opätovne začať konanie o predbežnom preskúmaní.

Napokon sa odvolateľ domnieva, že Súd prvého stupňa nerešpektoval právne účinky právoplatne rozhodnutej veci, ktoré vyplývajú z rozsudku Súdneho dvora v spojenej veci C-521/06 P. Z tohto rozsudku totiž vyplýva, že Komisia nemohla v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci pokračovať v správnej nečinnosti. Späťvzatím napadnutého rozhodnutia sa Komisia ocitla práve v stave nečinnosti a Súd prvého stupňa sa dopustil ďalšieho nesprávneho právneho posúdenia tým, že to neodmietol.

Odvolanie podané 15. septembra 2009: ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (predtým Majątek Hutniczy sp. z o.o.) proti rozsudku Súdu prvého stupňa (ôsmej komory) z 1. júla 2009 v spojených veciach T-273/06 a T-297/06, ISD Polska a i./Komisia

(Vec C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľky: ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (predtým Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (v zastúpení: C. Rapin, E. Van den Haute, advokáti)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľiek

— vyhlásiť toto odvolanie ako prípustné,

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (ôsma komora) z 1. júla 2009 v spojených veciach T-273/09 a T-297/06,
- vyhovieť v celom rozsahu, alebo subsidiárne čiastočne návrhom predneseným pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev v spojených veciach T-273/09 a T-297/06,
- zaviazat' Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania,
- za predpokladu, že Súdny dvor rozhodne, že konanie sa zastavuje, zaviazat' Európsku komisiu na náhradu trov konania podľa ustanovení článku 69 ods. 6 v spojení s článkom 72 písm. a) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky na podporu svojho odvolania uvádzajú tri odvolacie dôvody.

Prvým odvolacím dôvodom odvolateľky namietajú proti posúdeniu Súdu prvého stupňa spočívajúcemu na tom, že Protokol č. 8 o reštrukturalizácii poľského oceliarskeho priemyslu, ktorý tvorí prílohu Aktu o podmienkach prístúpenia Poľskej republiky k Európskej únii ⁽¹⁾ [neoficiálny preklad], vo svojom bode 6 stanovuje spätné uplatnenie svojich ustanovení. Podľa odvolateľiek žiadny spätný účinok totiž nemožno vyvodit' zo znenia, účelu alebo štruktúry tohto ustanovenia, ktorý spresňuje, že podnikom taxatívne vymedzeným v prílohe už citovaného protokolu, môže byť za určitých obmedzení v období od roku 1997 do roku 2003 poskytnutá pomoc. Toto ustanovenie inými slovami znamená, že výpočet pomoci, ktorú možno do konca roka 2003 udelit' podnikom, ktoré sú príjemcami pomoci, sa má urobiť pri retrospektívnom zohľadnení súm už poskytnutej pomoci, ale nie pri retrospektívnom zohľadnení pomoci, ktorá bola poskytnutá protiprávne. S týmto výkladom súhlasí tak Komisia, ako aj Rada, pričom Komisia v návrhu rozhodnutia, Rada v rozhodnutí konštatovali, že záväzky prijaté v Protokole č. 8 boli dodržané.

Odvolateľky svojim druhým odvolacím dôvodom tvrdia, že Súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil, keď na jednej strane rozhodol, že podniky, ktoré sú príjemcami pomoci, v zásade môžu mať legitímnu dôveru v zákonnosť tejto pomoci, len ak bola táto pomoc udelená v súlade s konaním stanoveným v článku 88 ES a na druhej strane, že konania stanovené v Protokole (č. 2) o výrobkoch ESUO k dohode zo 16. decembra 1991 o pridružení ⁽²⁾, prostredníctvom ktorých sa Komisia a Rada dozvedela o spornej pomoci, nemôžu u odvolateľiek zakladať legitímnu dôveru. Je totiž nesporné, že nijaké formálne oznámenie spornej pomoci nebolo urobené podľa článku 88 ES,

pretože Poľská republika v tom čase ešte nebola členom Európskej únie a Komisia o tejto pomoci bola dobre informovaná a domnievala sa, že na základe programu poľskej reštrukturalizácie a podnikových plánov predložených v tejto súvislosti, zodpovedajú požiadavkám článku 8 ods. 4 Protokolu č. 2 k dohode o pridružení a podmienkam stanoveným Protokolom č. 8 pripojeným k Aktu o podmienkach pristúpenia.

Odvolaťky svojím tretím a posledným odvolacím dôvodom nakoniec uvádzajú porušenie nariadenia (ES) č. 659/1993⁽¹⁾ a nariadenia (ES) č. 794/2004⁽⁴⁾. Podľa týchto nariadení nestačí totiž, že úroková sadzba uplatniteľná na vymáhanie spornej pomoci je stanovená v úzkej spolupráci s dotknutým členským štátom, aby sa táto sadzba mohla považovať za „príslušnú“ sadzbu v zmysle článku 14 ods. 2 nariadenia (ES) č. 659/1999. „Príslušný“ charakter úrokovej sadzby uplatniteľnej na vymáhanie štátnej pomoci je vecným pojmom nezávislým od konania, podľa ktorého Komisia postupuje v osobitných prípadoch, keď stanoví túto sadzbu v spolupráci s dotknutým členským štátom.

(1) Ú. v. 2003, L 236, s. 948.

(2) Európska dohoda zo 16. decembra 1991 o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Poľskou republikou na druhej strane [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ 1993, L 348, s. 2).

(3) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES [teraz článok 88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339).

(4) Nariadenie Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, s. 1; Mím. vyd. 08/004, s. 3).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgicko) 23. septembra 2009 — Françoise Hanssens-Ensch (správkyňa konkurznej podstaty spoločnosti Agenor SA)/Európske spoločenstvo

(Vec C-377/09)

(2009/C 312/23)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de commerce de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Françoise Hanssens-Ensch (správkyňa konkurznej podstaty spoločnosti Agenor SA)

Žalovaný: Európske spoločenstvo

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 288 druhý odsek Zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že žaloba o zodpovednosť za škodu smerujúca k uloženiu povinnosti Európskemu spoločenstvu uspokojiť pasíva v konkurznom konaní z dôvodu, že *de facto* malo oprávnenie spravovať obchodnú spoločnosť a dopustilo sa pri správe tejto spoločnosti hrubej nedbanlivosti, ktorá následne viedla k vyhláseniu konkurzu, pričom základom tejto žaloby je článok 530 zákona o belgických obchodných spoločnostiach a žaloba je podaná správcom konkurznej podstaty, predstavuje žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť?

Žaloba podaná 23. septembra 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Česká republika

(Vec C-378/09)

(2009/C 312/24)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Šimerdová, J.-B. Laignelot, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Česká republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Česká republika si tým, že nesprávne prebrala do svojej vnútroštátnej právnej úpravy ustanovenie článku 10a ods. 1, 2 a 3 smernice Rady z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (85/337/EHS)⁽¹⁾, v znení smernice Rady 97/11/ES⁽²⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES⁽³⁾, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 10a ods. 1, 2 a 3 tejto smernice,

— zaviazať Českú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 25. júna 2005.

(1) Ú. v. ES L 175, s. 40; Mím. vyd. 15/001, s. 248.

(2) Smernica Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 85/337/EHS o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 73, s. 5; Mím. vyd. 15/003, s. 151).

(3) Smernica 2003/35/ES Európskeho parlamentu a Rady z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia, a ktorou sa menia a dopĺňajú s ohľadom na účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti, smernice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 156, s. 17; Mím. vyd. 15/007, s. 466).